

Education in Iran

by RAGHAVAN

THERE is ample evidence to show that in ancient Iran there existed a comprehensive system of education under which schools were functioning throughout the country. These educational institutions worked under the patronage of the Royal Court and prepared the Iranian youth for various branches of government service. Education was based on the bed-rock of moral training, good thoughts, good words and good deeds formed the basis of national training. Till the end of the last century the establishment of new and modern schools was not entirely due to local effort, some foreigners having a share in instituting these. In 1873 a school of languages was started in Tehran and in 1897 the first

آموزش و پرورش در ایران
قلم راگوان ترجمه رفیق عزیز بیگ

مدارک تاریخی نشان میدهد که در اعصار باستان آموزشگاههای زیادی تحت نظارت و سرپرستی دربار سلطنت در سراسر کشور ایران وجود داشته است. اساس برنامه این مؤسسات فرهنگی که در آغوش آنها جوانان ایرانی برای مشاغل مختلف دولتی تربیت میشدند تعلیم فضایل اخلاقی و عبارات دیگر پندار نیک گفتار نیک و رفتار نیک بود. تا پایان سده گذشته مدارس عصری در ایران تنها با مساعی ایرانیان تاسیس نیافت بلکه بعضی از معارف پروران خارجی نیز در این باب سهم میشدند. در سال ۱۸۷۶ آموزشگاه تعلیم السنه خارجه در تهران و در سال ۱۸۹۷ نخستین آموزشگاه دختران در یکی از نقاط نزدیک کرمان برپا گشت. در ۱۸۹۹ نخستین مدرسه کشاورزی تحت مدیریت یکنفر متخصص بلژیکی پا بر عرصه وجود گذاشت.

وزارت فرهنگ با دوائر نه گانه اش که مهمترین آنها سروکارش با تعلیمات آموزشگاهها و دانشکده هاست در سال ۱۹۱۱ تاسیس گردید. او نیفورم دانش آموزان در سال ۱۹۳۵ معرفی گردید. پس آن جا به های ولال و دختران بلوزهاییکه از

The Tehran University.

آمورشگاه تهران

girls' school appeared in the suburbs of Kerman. In 1899 a college of political Sciences came into existence under the auspices of the Ministry of Foreign Affairs and in 1900 the first school of agriculture was started under the direction of a Belgian.

The Ministry of Education which was first set up in 1911 consists of nine departments, the most important of which deals with school and college education. Uniforms were introduced in 1935, the boys were wearing flannel suits while girls wore tunics of similar material. The first mixed school was started in 1935 but the curricula for boys and girls differs slightly. Higher education for girls concentrates mainly for training for the teaching profession.

The remarkable progress made by Iran in the field of education during recent years is revealed by a glance at recent statistics. In the academic year 1922-23 which saw the inauguration of educational reforms, Iran had 55,131 students on the school rolls. In 1937-38 there were half a million young Iranians enjoying the benefits of education, a ten-fold increase in a period of a decade-and-a-half. This rapid increase resulted in an acute shortage of teachers. Measures were soon devised to train a large number of teachers for the secondary and elementary schools that were springing up in all parts of the country.

An important milestone in Iran's educational progress was the law framed for the training of teachers which was finally

پارچه های نظیر فلانل دوخته میشد پوشیدند . نخستین آموزشگاه مختلط دختران و پسران در سال ۱۹۳۵ افتتاح یافت . البته دوره تحصیلات این دختران بیشتر اهمیت به تمریناتی داده میشود که مربوط بشغل آموزگاری آنان میباشد .

با یک نظر اجمالی به آمار های اخیر بخوبی میتوان به ترقیات پر دامنه ای که ایران در سالهای اخیر در صحنه فرهنگ حاصل نموده پی برد . در سال تحصیلی ۲۳-۱۹۲۲ که اصلاحات فرهنگی شروع گردید دانش آموزان کلیه مدارس ایران فقط ۵۵۱۳۱ بودند در صورتیکه در ۳۸-۱۹۳۷ شماره آنان بالغ بر نیم میلیون گشت . بنا بر این در مدت کمتر از پانزده سال عده محصلین ایران ده برابر ازدیاد یافت .

این افزایش برق آسا قلت آموزگاران ورزیده را ایجاب نمود که خوشبختانه بیدرتنگ اقدامات لازمه بعمل آمد و وسایل تمرین آموزگاران برای دبستانهاییکه در سراسر کشور با سرعت هر چه تماثر تاسیس میگشت فراهم شد .

یکی از علائم برجسته ترقی فرهنگی ایران همانا قانونی بود که راجع به تمرین آموزگاران از مجلس گذشت و در مارس ۱۹۳۴ در کتاب قوانین کشور ثبت گردید . طبق این قانون دو دانشسرای عالی یکی مخصوص مردان و دیگری مخصوص زنان در تهران و ۲۵ دانشسرای مقدماتی در سایر نقاط کشور برپا گشت . تعلیم در این آموزشگاهها مجانی بوده و دروات حتی خوراک ، چراغ ، سوخت و قسمتی از مصارف دیگر محصلین را بهمه گرفته است . آموزشگاههای مزبور علاوه بر تعلیم طریق آموزش و ترتیب اداره کردن کلاس که از همه مهمتر است موسیقی ، کارهای دستی ،

۵۳- آهنگ

placed on the Statute Book on 11th March 1934. This law provided for the establishment of Teachers' Training College for men and another for Women in Tehran and 25 Teachers' Training Schools all over the country. Training in these institutions is given free, the government bearing even the boarding, light, heat and part of the living expenses of the students. The training includes apart from the main subject of handling students and conducting classes, courses in music, manual work, agriculture, physical culture and scouting. Every year these institutions make available to the country a new batch of trained young men. After the introduction of the Law enforcing the discarding of the veil, the Teachers' College was the first educational institution to admit women.

The Persian Government did not regard the teaching of theoretical subjects as the only end of education. The training of experts in various technical lines claimed their early attention. As the country stood in the greatest need of experts in the different branches of industry, the Ministry of Industry and Art organised and encouraged in every way the Technical College, the Technical School for Dyeing, mine-surveying, iron-smelting and the Technical Institute of Women. These institutions made a great contribution towards the revival of the national fine arts of Iran. Carpet-designing, brocade and velvet weaving and engraving were among the subjects taught in some of these schools. A great re-awakening in the field of education resulted and helped in the economic regeneration of the country.

With the passing of the Tehran University Act in 1934, a new chapter in Iran's educational progress has been opened. Of the few foreign professors employed in the University, some hail from India. Students

کشاورزی، ورزش و پیش آهنگی نیز بدانشجویان خود آموخته و هر ساله عده جدیدی از آموزگاران ورزیده را بمؤسسات فرهنگی کشور میسپارد. بمجردیکه قانون رفع حجاب اجرا گردید دانشسرای مخصوص مردان اولین مؤسسه فرهنگی بود که زنانرا با جیبه باز در ردیف مردان پذیرفت.

دولت ایران تنها تدریس موضوعات نظری را هدف نهائی آموزش ندانسته بلکه بااهمیت تمرین متخصصین در فنون و رشته های مختلف آت نیز کاملاً پی برده است. نظر بر اینکه امروزه کشور ایران از همه بیشتر نیازمند بمتخصصین ورزیده است وزارت پیشه و هنر دانشکده فنی، مدرسه رنگرزی، معدن شناسی و ذوب آهن و هنرستانهای دیگربرا که از آنجمله هنرستان دختران میباشد برپا کرده است. این مؤسسات صنعتی در احیای هنرهای ظریف ملی ایران کمکهای شایانی نموده است. نقشه کشی قالی، زر بافی، مخمل بافی و قلم زنی از جمله موضوعاتیست که در بعضی از این هنرستانها تعلیم داده میشود. بیداری ایرانیان و پیشرفت سریع آنان در فنون و مسائل فرهنگی، حیات جدیدی باقتصادیات کشور بخشوده است.

با وضع قانون دانشگاه تهران در سال ۱۹۳۴ فصل نویسی در تاریخ ترقیات فرهنگی ایران آغاز گردید. از جملة استادان خارجه این دانشگاه که مجموعاً عده معدودی هستند چند نفر هندوستانی میباشد. در آغوش این کانون دانش فرزندان ایران و حتی شماره زیادی از دانشجویان کشورهای همجوار از قبیل عراق، ترکیه، هند و روسیه تربیت مییابند. اغلب دانشجویانی که قبلاً بمنظور تکمیل تحصیلات بخارجه میرفتند فعلاً در همین

come from all over Iran and the neighbouring countries including Iraq, Turkey, India and Russia. The University now absorbs most of the students who were formerly sent abroad for training. In the post-war world Iran faces along with other nations many new problems which can only be solved by men who have imbibed the national arts and culture of the country. The rapid spread of literacy in Iran is a sure sign of the peoples' readiness to face these new problems boldly and squarely.

دانشگاه مراتب نهائی را طے مینمایند . در دنیای بعد از جنگ ایران مانند سایر کشورهای جهان با مسائلی مواجه خواهد شد که حل آنها فقط از دست توانای اشخاصی ساخته است که در هنرهای ملی و فرهنگ کشور ورزیده میباشند . توسعه سریع دانش و معرفت در ایران دلیل بر آنست که نفوس آنکشور برای مواجه شدن با اینگونه مسائل کاملاً آماده گشته اند .

اخبار و نظریات رسمی

اندیان انفورمیشن

مجله مصوری است که هر دو هفته یکبار بزبان انگلیسی منتشر شده و حاوی فعالیت ها و اقدامات اساسی دولت هندوستان و حقایق و ارقام مورد علاقه عموم میباشد .

این مجله از طرف افسر مخصوص اطلاعات حکومت هندوستان در دهلی نو منتشر میشود .

